

[Petra Petersen.]

forstå, at når man ødelægger hjemmene, ødelægger det, der er det centrale i vort samfund, skader man den opvoksende ungdom.

Ikke desto mindre viser de lovforslag, der blev behandlet her i tinget i går, at det er regeringens agt igen at forringe vilkårene for de dårligst stillede i vort samfund, og regeringen ved det jo udmærket. Den ved det så godt, for ellers ville regeringens medlemmer ikke forsøge at fremstille disse lovforslag som gavnlige for de gamle, de syge, de enlige mødre og de børnerige familier; men det vil blive svært at få de mennesker, der hver dag kæmper for det daglige brød, til at tro, at de får bedre kår, når de hver eneste dag mærker deres kår forringet. De mærker det gennem nedkæring og gennem højere priser.

Mit parti har altid været tilhænger af en skolebespisning. Ved første behandling motiverede jeg hvorfor, og jeg skal ikke gentage det, men jeg vil gerne spørge de partier, der i 1951 gik ind for en nedskæring af skolebespisningen, således at bl. a. børn fra syvende og ottende klasse ikke kan deltage uden lægeerklæring, om man mener, at de store børn ikke trænger til skolemad, eller man formoder, at børnene kan skaffe sig den på anden måde. Jeg har gjort opmærksom på, at ganske vist er antallet af selverhvervende skolebørn vokset ganske betydeligt det sidste par år, ligesom også ungdomskriminaliteten er stærkt stigende, men det kan vel ikke være nogen af disse veje, man ønsker at gå. Jeg kunne også tænke mig at høre motiveringen for at stoppe skolebespisningen netop på det tidspunkt, da børnene efter vinterens solfattige tid trænger til god og fornuftig mad.

Jeg kan ikke følge socialministerens spæreforanstaltninger og slet ikke dem, der som her går direkte ud over børnene. Mit parti ønsker loven tilbageført til det, den var før nedskæringen, sådan at alle børn uden hensyn til trang kan deltage i skolebespisningen, og således at skolebespisningen strækker sig over hele skoleåret. Jeg sagde ved første behandling, at jeg forbeholdt mig ret til på mit partis vegne at stille ændringsforslag herom ved anden behandling, hvis vi fandt det nødvendigt. Nu har socialdemokratiets repræsentant i udvalget stillet dette ændringsforslag, og vi vil stemme for det.

Men tilbage bliver så mit partis ønske om at gøre skolebespisningen obligatorisk for kommunerne. Jeg har sagt det før, og jeg vil gentage det her, at jeg finder det ganske utilfredsstillende, at man her i rigsdagen vedtager love af denne art, som aldrig bliver gennemført ude i kommunerne. Jeg forstår, at de små landkommuner kan have vanskeligt ved at gennemføre en lov som denne om skolebespisning, men der er andre kommuner, hvis beliggenhed og hvis indbyggerantal gør en skolebespisning nødvendig og ønskelig, og som undlader at gøre det. Vi så også i 1951, da loven blev forringet her i tinget, at der var kommuner, hvis flertal ikke var tilhængere af skolebespisning, som holdt op med at praktisere loven, til trods for at der virkelig var trang til stede, og at forholdene i kommunen lå sådan, at det var ønskeligt og betimeligt at fortsætte.

Af disse grunde burde loven om skolebespisning gøres obligatorisk for kommunerne. Vi skal dog afstå fra at stille ændringsforslag herom, men jeg vil ikke undlade at henstille til socialdemokratiet, at det i de kommuner, hvor det har flertal, ikke alene gennemfører skolebespisningen, men også gør, hvad der står i dets magt for på alle måder at sørge for at udvide den. Jeg siger det, fordi jeg tror, det er rigtigt, at der også findes kommuner, hvor socialdemokratiet har flertal, og hvor man ikke gennemfører skolebespisningen. Jeg vil gerne så kraftigt, som jeg formår, sige til socialdemokratiet, at det har et ansvar for, at skolebespisningen bliver gennemført i disse kommuner.

Laurits Pedersen: Jeg skal kort anbefale det af den højtærede socialminister stillede ændringsforslag om, at den ordning, vi fik vedtaget i 1951 med hensyn til skolebespisningen, forlænges et år. Der var foreslået to år, men da 1 år vil give visse talmæssige oplysninger med hensyn til, i hvilken udstrækning skolebespisningen anvendes, kan jeg anbefale, at man gennemfører dette forslag.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker de ærede ordførere, som på deres partis vegne har sluttet sig til det forslag, som jeg har stillet, og som er gået ind for det ændringsforslag, jeg har stillet om at ændre den 2-årige periode til en 1-årig